

[Rasmussen (Gylling).]

højtærede Ministers Udtalelse om Offentliggørelse af Provincesfiliernes Balance, da jeg fuldt ud kan tiltræde det ærede Medlem Hr. Elgaards Betragtning om dette Forhold. Ogsaa jeg mener, det er rigtigt, at Hovedbankernes Filialer offentliggør deres Balance.

Til Slut har jeg kun en Bemærkning til den højtærede Handelsministers Omtale af Nationalbanken. Jeg kan ikke se det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Berettigelse til at sige, at det var Kamptoner. Jeg synes tværtimod, at den Periode, vi nu har gennemlevet, den saakaldte Krisetid, har vist, at der ikke er noget urimeligt i, at Lovgivningsmagten i Fremtiden faar Adgang til ogsaa at kontrolere Nationalbankens Virksomhed, og jeg maa formene, at den højtærede Handelsministers Udtalelse vil blive mødt med Glæde ude omkring i Landet hos alle dem, der har Forstaaelsen af, at Nationalbankens Politik i Krisetiden ikke altid har været, helt som den burde være.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven sluttede sine Udtalelser med, at man ikke kunde forme dette Lovforslag efter Bankernes Ønsker. Det er rigtigt nok, at det er ikke for Bankernes Skyld, vi vedtager dette Lovforslag; men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at saa vigtige Virksomheder, som en Bankvirksomhed er, med Rette kan kræve snart at faa Vished om, hvordan Stillingen er, og hvilken Rækkevidde Loven faar. Derfor synes jeg, man har Ret til at ønske, at Lovgivningsmagten kan tilendebringe Behandlingen af dette Lovforslag hurtigt, saaledes at det om muligt kan blive færdigt i indeværende Samling. Vi fra det radikale Venstre er villige til at gaa ind i en hurtig og velvillig Drøftelse af Lovforslaget.

Hans Nielsen: Jeg har med nogen Undren hørt det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Udtalelser, men ogsaa enkelte af det ærede Medlem Hr. Elgaards Udtalelser har overrasket mig noget. Det synes, som om man fra den Side ønsker mange Ændringer i Lovforslaget, og det mærkelige er, at det, man ønsker ændret, i mange Tilfælde er noget, som man selv har været med til saa at sige at tvinge ind i Lovforslaget i 1925—26, der jo i høj Grad blev præget af de to Herrers Krav. Det gælder navnlig det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, idet de Ændringer, det ærede Medlem Hr. Elgaard ønskede, ikke var saa vidtgaaaende.

Særlig undrer det mig, at det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven erklærer, at han ikke vil stemme for § 22, for denne Paragraf

har han selv været med til at indstille til Vedtagelse her i Tinget i 1926. Jeg har set efter i Betænkningen, og det viser sig, at der her ikke findes et eneste Ord fra det Mindretal, som det ærede Medlem tilhører, imod § 22, ligesom der ikke blev stillet noget Ændringsforslag til denne Paragraf; det ærede Medlem og hans Parti sluttede sig enstemmigt til Paragraffen. Men nu erklærer altsaa det ærede Medlem, at han aldeles ikke kan stemme for denne Paragraf. Jeg vil haabe, at de Toner, der lød fra det ærede Medlem Hr. Pitzner, er et mere tro Udtryk for det konservative Partis Stilling til dette Lovforslag. Jeg tror nemlig, man nok kan paastaa, at det ikke alene er enkelte Partier, men at det er de mange Tusinde Mennesker, som har mistet deres Spireskillinger ved Banksammenbrud, der er klar over, at vi maa have Bankloven revideret og sørge for paa bedst mulig Maade at værne Sparerne for Fremtiden.

Saa længe man imidlertid ikke ønsker Ændringer i Lovforslagets Hovedbestemmelser, altsaa angaaende Bankernes Egenkapital, deres Likviditet og deres Udlaan til en enkelt Kunde, kommer vi vel nok overens. Vedrørende disse 3 Hovedspørgsmaal vil det nemlig være vanskeligt at opnaa yderligere Indrømmelser fra vor Side.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven gjorde sig til Talsmand for den Opfattelse, som ogsaa Nationalbankdirektør Green har hævdet angaaende Udlaan til en enkelt Kunde, og han fremhævede som et Bevis for, at et saadant stort Udlaan godt kunde forsvares, at Arbejdernes Landsbank for nylig havde laant et betydeligt Beløb til Københavns Kommune. Ja, jeg vil sige, at et saadant Engagement anser jeg ikke for at være nogen Fare for den paagældende Bank, men jeg kan heller ikke se, at det vilde forhindre gennem de Bestemmelser, der staar her. Det hedder jo i § 12:

„Endvidere kan Afbigelse fra de i 1ste Stykke nævnte Bestemmelser ske, for saa vidt Bankinspektøren under Hensyn til foreliggende Sikkerhed af lignende uomtvistelig Art som den under Punkt 2, 3 og 4 angivne og til de foreliggende Omstændigheder tillader dette.“

Og naar man saa ser under disse Punkter, er det Krav, der er sikret ved Statsgaranti og lignende, og jeg maa jo mene, at der ved Ordet „lignende“ i det af mig citerede Stykke er sigtet til f. Eks. Kommunegaranti. Meningen er altsaa den, at for saa vidt der foreligger en uomtvistelig Sikkerhed, har Bankinspektøren Bemyndigelse til at tillade Afbigelse fra Hovedbestemmelsen, saa man